

## L'última oportunitat de Pablo Iglesias

*El cap de cartell de Podem, l'únic candidat estatal que defensa el referèndum sense haver aconseguit seduir l'independentisme, enceta la cursa electoral que pot marcar un punt d'inflexió per al partit i el seu lideratge*



Pablo Iglesias, amb Jaime Asens, Ada Colau i Lucía Martín, al míting d'aquest dissabte. | Barcelona en Comú

Pablo Iglesias té dues persones de confiança a Catalunya: Jaime Asens i Xavier Domènech. Asens és un bon amic, company de lluites compartides que l'advocat mai ha abandonat i la persona a qui més consulta quan es tracta de parlar de política i estratègia en clau catalana. "Perdona, et deixo, que em truca en Pablo", ha dit el candidat d'En Comú Podem en més d'una ocasió al seu interlocutor. Avui, un i l'altre, conviuen en mítings i cartells electorals. Amb Domènech, l'enamorament d'Iglesias va viure el seu zenit al Congrés, després que l'historiador fes dels comuns la primera força a Catalunya en dues eleccions espanyoles consecutives. Asens i Domènech han guiat el líder de Podem pel laberíntic eixam de la política catalana, en el qual havia ensopegat.

Iglesias sempre ha fet cas d'Asens i també va considerar Domènech un oracle per comprendre la realitat polièdrica de Catalunya, vidriosa a ulls de Madrid, també per a l'esquerra alternativa. Per això, a Iglesias li va costar tant de digerir que abandonés el Congrés per atendre el naixement de Catalunya en Comú i les eleccions al Parlament. Necessitava Domènech al seu costat. "En Xavi és la persona que millor m'ha fet entendre Catalunya", explica en el llibre *El part dels comuns* (Edicions Saldonar), on també el definia com "el millor intel·lectual" del seu espai polític.

No és estrany, doncs, que retirat Domènech de la política, esgotat per l'exigència d'atendre tants fronts, Iglesias hagi recorregut al seu altre amic, el perfil més semblant a l'historiador de Sabadell que els comuns tenien a la recàmera. I Asens, com sempre que el líder de Podem ho ha demanat i Ada Colau ho ha requerit, ha fet un pas endavant. Si ha calgut, sacrificant la feina feta a Barcelona.

## La revàlida, amb Asens al costat

Tots dos s'han repartit elogis aquest dissabte al míting de l'Hospitalet de Llobregat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/177014/asens/avisa/erc/esta/dinamitant/ponts/amb/comuns/no/estan/respectant?rlc=p1>). Es tenen estima, és ben conegut. La relació d'Iglesias amb Colau, en canvi, és més temperada. Asens ha ajudat el secretari general de Podem a teixir contactes amb l'independentisme -tant amb Oriol Junqueras com amb Carles Puigdemont, també amb Jordi Cuixart-, relacions que no van ser suficients per facilitar que ERC i el PDECat tramitessin el projecte de pressupostos de Pedro Sánchez. I la legislatura va quedar dinamitada. Ni Sánchez tenia l'estabilitat que buscava ni l'independentisme podia exhibir cap contrapartida en clau nacional. Ningú va cedir. El PSOE va mirar les enquestes i va considerar que eren prou bones per consolidar Sánchez a la Moncloa via nous comicis.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=EEjS5-es6ns>

Les eleccions són el tot o res per al candidat socialista, però també representen l'última oportunitat per a Iglesias com a cap de cartell d'Unides Podem. El partit que va alçar del no-res va sacsejar la política espanyola amb el vaticini del final del bipartidisme i, des que va irrompre, han canviat coses, però ha manat el PP i el PSOE. Iglesias ha hagut d'assumir-ho. Emblema de la nova esquerra, ha passat consecutius exàmens electorals, que han estat més regressius que progressius. Castigat per lluites caïnites (<https://www.naciodigital.cat/noticia/171311/divorci/iglesias-errejon/historia/deslleialtats/creuades>), la formació morada ha vist com l'essència del projecte patia el perill de diluir-se. Podem va ser protagonista principal del final de l'era Rajoy, cert. I és l'única força estatal que ha ofert una via de sortida al conflicte català, també. Però no ha aconseguit muscular prou el projecte per fer el tomb que perseguia.

## *L'escrutini del 28-A marcarà el futur d'Iglesias i el del partit: Podem tindrà influència en el rumb del govern espanyol o haurà d'afrontar una dolorosa refundació*

El 28 d'abril és, per tant, la revàlida d'Iglesias. Seran les seves terceres eleccions espanyoles com a cara visible de l'esquerra alternativa. L'escrutini marcarà el seu futur i el del partit: Podem tindrà influència en el rumb del govern espanyol o haurà d'afrontar una dolorosa refundació. I, davant la cruïlla, ha aparegut el candidat més desacomplexat amb els grans poders. Atacat per les clavegueres de l'Estat

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/176991/primeravictima/al/govern/espanyol/espionatge/podem>) -un escàndol que mescla policies corruptes, periodistes sense escrúpols i interessos partidistes, estranyament reduït a notícia col·lateral-, Iglesias s'exhibeix com el dirigent que projecta "veritats" dels *lobbies* econòmics i mediàtics, massa vegades amb interessos interrelacionats.

De la baixa de paternitat n'ha tornat un Iglesias combatiu. Diu, en relació al conflicte entre Catalunya i l'Estat, el que no expressen altres candidats de formacions estatals. Ho fa, però, sense haver seduït l'independentisme. Al míting de l'Hospitalet de Llobregat, el candidat ha defensat l'1 d'octubre com un exercici de "desobediència"

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/177008/iglesias/defensa/1-o/acte/desobediencia/no/volem/viure/pais/amb/presos/politics>) , ha verbalitzat el dolor per "viure en un país amb presos polítics", i ha reclamat una solució que passi pel "diàleg" i no pels "jutges". La proposta de referèndum hi ha aparegut de forma perifèrica, per bé que Podem l'ha defensat com a solució en anteriors campanyes i també en aquesta. La formació morada reivindica el referèndum sense acotar-ne la fórmula, per evitar col·lisions anticipades, malgrat que el 2015 Domènech plantejés una votació binària.

*Per fer un bon resultat, els comuns intentaran desgastar ERC -se n'encarregarà Asens, creïble entre votants sobiranistes- i esgarrapar vots dels socialistes, tasca a la qual també s'entregarà Iglesias*

Abans de tornar, Iglesias ha escoltat Asens, el company de viatge que més s'assembla a Domènech. A l'advocat l'han triat com a candidat per resistir el 28-A, eleccions enteses com la primera volta dels comicis municipals, amb l'alcaldia de Barcelona en joc. Per fer un bon resultat, els comuns intentaran desgastar ERC -d'això se n'encarregarà Asens, creïble entre votants sobiranistes- i esgarrapar vots dels socialistes, tasca a la qual també s'entregarà Iglesias, que apareixerà en mítings a Catalunya. I si a Catalunya va bé, el líder de Podem tindrà més opcions de ser influent. És el repte més complicat per a Iglesias. Els electors diran si és l'últim.